

Vonnisnummer / Griffienummer
/
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak
2 maart 2026
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket
22CO76435
Rolnummer
Notitienummer parket
ME66.L7.4494/2022

rechtbank van eerste aanleg
Antwerpen, afdeling
Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

tegen:

BEKLAAGDEN:

1. , RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester , advocaat te
2. , RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester , advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

Op het perceel gelegen te
kadastraal gekend als
eigendom van
ingevolge akte verleden op 31 januari 2025 door notaris

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning,

omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 1 november 2022 en 30 april 2024, meermaals, op niet nader bepaalde data

namelijk door het aanbrengen op het perceel nr. van een laag dolomiet, met daarbovenop achtereenvolgens een laag lavagruis, rubberen matten en een laag grond

door

B aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 1 november 2022 en 30 april 2024, meermaals, op niet nader bepaalde data

namelijk door de opdeling van het grasland in verschillende paddocks door middel van het afgraven van de top laag van de grond en het vervolgens terug opvullen met 1) een laag dolomiet, 2) een laag lavagruis, 3) rubberen matten en 4) een laag grond

door

EN INZAKE :

De Gemeentelijke stedenbouwkundig inspecteur van de gemeente Heist-op-den-berg
met maatschappelijke zetel te

eiser in herstel, vertegenwoordigd door meester , advocaat te loco
Meester , advocaat te

PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde op het kantoor Rechtszekerheid

dd. 18 september 2025 ref :

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

beoordeling

op strafgebied situering

a. (eerste beklaagde, verder: en (tweede beklaagde, verder:) waren in de periode van november 2022 tot april 2024 de eigenaars van een perceel aan ; kadastraal gekend als (verder: percee). Dit perceel is gelegen in agrarisch gebied, geregistreerd als graasland.

waren in de aangehaalde periode ook de dagelijkse bestuurders van (verder:), een manege en paardenfokkerij aan . maakte reeds langer gebruik van het perceel . De stallen en de piste van waren echter onmiddellijk ten westen van perceel gelegen, binnen een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan als zone voor spel- en sportterreinen.

feiten

b. In de periode van november 2022 tot april 2024 werden werken uitgevoerd aan de grond van het perceel , waar zogenaamde paddocks voor paarden waren en bijkomend werden ingericht. De grond werd tot een diepte van ongeveer 25 centimeter uitgegraven en vervolgens werd achtereenvolgens een laag dolomiet (gebroken porfiergranulaat; circa 10 centimeter), een laag lavagruis, een geperforeerde rubberen mat en een laag grond aangebracht. Deze werken werden uitgevoerd om de toplaag van de bodem beter waterdoorlatend te maken en het terrein beter bruikbaar te maken om er paarden op te laten staan.

Deze handelingen betreffen het plaatsen van een constructie, namelijk een verharding, en het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem. beschikten hiervoor echter niet over een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen.

procedureel verweer: stakingsprocedure en gezag van gewijsde

c. Op 22 november 2022 werden vaststellingen verricht door de lokale politie en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur van ; die enerzijds aanleiding gaven tot het opstellen van een proces-verbaal, maar anderzijds ook tot een stakingsbevel (bericht van stopzetting der werken; staking strijdig gebruik). De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigde het stakingsbevel

op 8 december 2022.

vatten de stakingsrechter op basis van artikel 6.4.4 § 4 VCRO. Op 24 april 2023 oordeelde de stakingsrechter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, onder meer dat het bevel tot staking onwettig en onregelmatig was, en dat het stakingsbevel werd opgeheven. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde hoger beroep in tegen het vonnis van 24 april 2023 en in een arrest van 29 april 2024 oordeelde het Hof van Beroep in essentie dat de initieel gestaakte werken inmiddels uitgevoerd waren, zodat het bestreden stakingsbevel geen preventief karakter meer vertoonde.

d.

Ten onrechte stellen beklaagden dat de gerechtelijke uitspraken van 24 april 2023 en 29 april 2024 ten aanzien van de grond van de strafzaak – de beoordeling van de strafvordering – gezag van gewijsde zouden hebben.

De stakingsrechter beslist dan wel ten gronde, maar slechts binnen de grenzen van de toegewezen bevoegdheid en met betrekking tot het voorwerp van de ingeleide vordering, namelijk de opheffing van het bekrachtigd stakingsbevel. De beslissing van de stakingsrechter heeft dan ook louter en alleen betrekking op het bestuurlijk traject; de beslissing van de stakingsrechter heeft geen gezag van gewijsde ten aanzien van de strafrechter met betrekking tot het al dan niet bestaan van een misdrijf.

bewijs, kwalificatie en toerekening

algemeen

e.

De feiten werden op 22 november 2022 vastgesteld door de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en de lokale politie. Bijkomend voegden beklaagden vaststellingen van een door hen gelaste gerechtsdeurwaarder en met betrekking tot de precieze uitgevoerde werken voegen beklaagden ook een verslag van , een door hen aangestelde MER-deskundige.

Met betrekking tot de feitelijke handelingen is er geen discussie.

f.

benadrukken ook dat de geviseerde handelingen de bodem 'beter' hebben gemaakt, minstens functioneel beter om er paarden op te stallen en om waterinfiltratie te bevorderen.

Ook dit gegeven staat niet ter discussie. Het is logisch dat de geviseerde handelingen bedoeld zijn om de bodem van het perceel minstens functioneel beter te maken, met inbegrip van de waterhuishouding. Dit is voor de strafrechtelijke kwalificatie echter niet van belang, de strafrechtelijk gesanctioneerde vergunningsplicht geldt logischerwijze niet enkel voor stedenbouwkundige handelingen met een objectieve of functionele negatieve impact voor de gebruiker of wie de handelingen stelt of laat uitvoeren.

g.

stellen verder dat het voorwerp van de strafvordering onduidelijk zou zijn omdat eenzelfde strafbare gedraging onder twee kwalificaties vervolgd wordt. Dit is op geen enkele wijze onduidelijk, maar een vervolgingshypothese volgens dewelke er een eendaadse samenloop is en dezelfde feitelijke gedraging twee misdrijven oplevert.

In zoverre bijkomend wordt gesteld dat eenzelfde gedraging niet tegelijk de geviseerde misdrijven

onder de tenlasteleggingen A en B zou kunnen opleveren, betreft dit een verweer ten gronde, zonder uitstaans met de vermeende onduidelijkheid (aangeduid als zogenaamde *exceptio obscuri libelli*). Het verweer ten gronde faalt bovendien; er is geen reden waarom één gedraging niet tegelijk als verharding (constructie) en als aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem zou kunnen worden beschouwd en de niet-naleving van beide vergunningsvereisten strafbaar zou zijn.

tenlastelegging A: constructie/verharding

h.

De kwalificatie van de feiten onder tenlastelegging A houdt verband met de vaststellingen van een vergunningsplichtige handeling met betrekking tot een constructie, namelijk een verharding.

Wat een verharding uitmaakt, dient enerzijds beoordeeld te worden in de context van artikel 4.1.1, 3° VCRO en artikel 4.2.1, 1°, a) en b) VCRO. Hierbij wordt het concept van een verharding vooropgesteld als een mogelijke verbijzondering van de ruimere categorie van constructies, waarbij het creëren van een constructie een voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist. Een constructie ontstaat onder meer door het functioneel samenbrengen van materialen (zie voor een toepassing dienaangaande betreffende een verharding: RvVb 3 augustus 2023, nr.

Krachtens artikel 4.1.1, 3° VCRO – de decretale omschrijving van het begrip constructie – kan een constructie bovendien ook in de grond ingebouwd zijn of volledig ondergronds zijn. Een constructie betreft verder ofwel een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, of een verharding.

i.

De vaststelling dat een verharding niet precies omschreven wordt in de VCRO leidde tot een parlementaire vraag, die de (toenmalige) bevoegde minister aangreep om te preciseren dat bij werken aan de bodem het gebruik van al dan niet waterdoorlatend materiaal niet doorslaggevend is, maar wel het feit dat men een natuurlijke bodem met kunstmatige materialen afdekt. Bijkomend gaf de minister als illustratie dat het omvormen van een weide tot paardenpiste door te voorzien in drainage, stabilisatie van de ondergrond, een foliedoek en een zandbed een verharding betreft (Vr. en Antw., VI, *parl.* 30 november 2021, nr. 645).

j.

Anderzijds moet rekening worden gehouden met de feitelijke context. Perceel 198 is gelegen in agrarisch gebied en valt niet onder het aangehaalde GRUP. Het werd tot 2022 aangegeven en gebruikt door als grasland. Perceel werd mee opgenomen in de bedrijfsvoering van de manege, wat onder meer blijkt uit de stedenbouwkundige vergunningen van 21 juni 2011.

geven verder aan dat de bodem/toplaag van perceel 198 voorafgaand aan de door de strafvordering geviseerde feiten verstoord was door het intensief gebruik door de paarden, waardoor water moeilijk infiltreerde en het terrein in de winter modderig was. Dit wordt gestaafd met foto's en ook het verslag van de door beklagden aangestelde deskundige bevestigt dit. De door de strafvordering geviseerde werken hadden tot doel perceel 198 terug bruikbaar of beter bruikbaar te maken om paarden op te stallen (in paddocks), waarvoor de structuur van de top laag diende hersteld en aangepast te worden, onder meer met het oog op een betere waterinfiltratie.

k.

Uit het voorgaande volgt dat doelbewust materialen werden samengebracht in de top laag van de bodem, meer bepaald door over een diepte van ongeveer 25 centimeter vier lagen aan te brengen: dolomiet, lavagruis, geperforeerde rubberen matten en grond/zand. Dit werd gedaan met het oog op

het verbeteren van de stabiliteit en de waterhuishouding en door de ondergrond af te dichten met niet-natuurlijk materialen. Hiervoor is in het bijzonder het gebruik van de rubberen matten belangrijk, naast het gebruik van de andere (steen)lagen. Bovendien werd de toplaag van de bodem bewerkt om een meer intensief gebruik van het perceel te kunnen maken, van een weide die begraasd werd naar een perceel met paddocks.

Een dergelijk kunstmatig afdekken van de ondergrond van wat voorheen een natuurlijk grasland of graasland was, betreft een verharding en een constructie in de zin van artikel 4.1.1, 3° VCRO en artikel 4.2.1, 1° VCRO.

Bijgevolg waren de geïmplementeerde werken vergunningsplichtig. Beklaagden noch beschikten echter over een omgevingsvergunning hiervoor.

tenlastelegging B: aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem

l.
Onder tenlastelegging B kwalificeert het openbaar ministerie de handelingen op perceel als het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, wat overeenkomstig artikel 4.2.1, 4° VCRO vergunningsplichtig is. betwisten dat er een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem is.

Wat de concrete feiten betreft, wordt verwezen naar wat hiervoor reeds werd weergegeven, namelijk het afgraven van grond en het aanbrengen van een aangepaste toplaag bestaande uit dolomiet, lavagruis, geperforeerde rubberen matten en grond/zand.

m.
Terecht stellen beklagden dat niet een eventuele hoogte- of dieptewijziging van het terrein determinerend is, maar wel de invloed van de interventie op de bestemming, het feitelijk gebruik of het uitzicht van het terrein. Het aanpassen van de waterhuishouding van een terrein betreft een mogelijke dergelijke invloed (zie in die zin: Cass. 13 januari 2026, zonder dat het terrein in vergelijking met de eerdere toestand verhoogd of verlaagd dient te zijn (zie Antwerpen 10 december 2025, gevoegd door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van de gemeente verder: GSI).

In deze blijkt uit de elementen van het strafdossier en het onderzoek ter zitting dat het perceel 198 voorafgaand aan de werken drassig en modderig was door het intensief gebruik door paarden en dat met de door de strafvordering geïmplementeerde handelingen een betere waterinfiltratie werd beoogd en bekomen. Het is de vergelijking tussen de feitelijke situaties ter plaatse (onmiddellijk) voor en na de werken die determinerend is om na te gaan of er een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem was.

Namens beklagden werd de noodzaak van de werken en de verbeterde toestand van de weide meermaals benadrukt. Net het verschil tussen deze twee situaties brengt met zich dat er een vergunningsplichtige aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem was. Noch het gegeven dat de situatie *in concreto* verbeterd werd (in functie van hun behoeften), noch de vaststelling dat perceel 198 voor en na de feiten gebruikt werd voor paardenpaddocks, doet enige afbreuk aan de beoordeling dat de door tenlastelegging B geïmplementeerde feiten een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem opleveren.

n.
Waar namens gewag wordt gemaakt van een 'herstel' van de bodem, lijkt te

worden verwezen naar een eerdere situatie waar perceel een onaangetast grasland was. Dit is echter niet de situatie die met de werken werd aangepakt, het vergelijkingspunt *ex ante*. Bij de beoordeling of er een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem aan de orde is, moet de situatie voor de ingreep vergeleken worden met deze na de ingreep. Een nog vroegere feitelijke situatie betreft niet het correcte vergelijkingspunt (zie in die zin: Gent 21 april 2000, *TMR* 2001, 21).

De relevante vergelijking betreft in deze de vergelijking tussen de drassige weide en de gecreëerde toestand. Hierbij houdt de rechtbank er rekening mee dat perceel volgens beklaagden ter zitting (met enige overdrijving) 'sinds mensenheugenis' gebruikt wordt als paardenweide en minstens reeds in de vergunningsaanvraag die leidde tot de stedenbouwkundige vergunning van 21 juni 2011 werd opgenomen als een weide van de manege/paardenhouderij.

o.

De geïmagineerde handelingen houden een vergunningsplichtige aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem in.

strafrechtelijke toerekening

p.

betwisten niet feitelijk verantwoordelijk te zijn voor de door de strafvordering geïmagineerde werken. Ze leggen trouwens een door namens ondertekende offerte voor betreffende de werken. voeren ook een gelijklopend verweer.

q.

Niettemin betwisten ze dat de feiten hun strafrechtelijk toe te rekenen zijn, omwille van een vermeende (rechts)dwaling.

houden voor dat ze zich vergist hebben met betrekking tot het bestaan van een vergunningsplicht in deze en dit op een verschoonbare wijze, zodat dit een onoverkomelijke dwaling met zich zou brengen.

r.

Anders dan namens voorgehouden, blijkt uit geen enkel element dat ze zich voorafgaand aan de feiten vergewist zouden hebben van de noodzaak een omgevingsvergunning aan te vragen. Uit de dossier-elementen blijkt anderzijds wel dat de beheerders van de manege/paardenhouderij zich bewust waren van de noodzaak vergunningen aan te vragen bij het actief beheer van de terreinen. Zo werden op 21 juni 2011 stedenbouwkundige vergunningen verkregen met betrekking tot het plaatsen van een afsluiting en het uitvoeren van nivelleringswerken op de weides (zie stuk 3 en 4 GSI).

Voor de ingrijpende werken op perceel in de periode van november 2022 tot april 2024 werd geen omgevingsvergunning gevraagd, hoewel professioneel actief waren bij het beheer van een manege/paardenhouderij op meerdere percelen. Verder blijkt uit niets dat ze hierbij verkeerd geadviseerd werden en de ingrijpende aard van de werkzaamheden noopte minstens tot het inwinnen van advies.

maken een onoverkomelijke dwaling niet aannemelijk. De feiten van de tenlasteleggingen A en B worden hun toegerekend onder de kwalificatie opgenomen in de rechtstreekse dagvaarding.

straf en strafmaat

s.

Het opleggen van een straf benadrukt het belang van de overtreden norm en vervult een signaalfunctie van maatschappelijke afkeuring, zowel naar de veroordeelde toe als naar de maatschappij in haar geheel. De bestraffing beoogt het herstel van de door het misdrijf aangebrachte maatschappelijke schade. De bestraffing dient ook om de maatschappij te beschermen. Tegelijk wordt de maatschappelijke reactie ten aanzien van de veroordeelde naar aanleiding van het misdrijf met de bestraffing afgerond en indien mogelijk wordt de veroordeelde ertoe gebracht herhaling te vermijden door middel van rehabilitatie en re-integratie.

Bij het bepalen van de concrete straffen wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, de concrete feitelijke omstandigheden en persoonlijke omstandigheden van de veroordeelde.

t.

De bewezen feiten werden met eenzelfde strafbaar opzet gepleegd, zodat aan iedere beklaagde één hoofdstraf wordt opgelegd.

u.

De regelgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw heeft tot doel tot een maatschappelijk gestroomlijnde ruimtelijke ordening te komen, waarbij het kader van regelgeving en vergunningen ertoe dient het maatschappelijk belang en het individueel belang te verzoenen. Door ingrijpende werken uit te voeren aan een terrein in agrarisch gebied zonder een omgevingsvergunning aan te vragen, stelden beklaagden hun persoonlijk belang boven het maatschappelijk belang en verhinderden ze de noodzakelijke afstemming met de bevoegde diensten.

v.

Dat de verhardingen en de aanmerkelijke reliëfwijziging van de bodem functioneel een positieve impact hebben op de waterinfiltratie en het welzijn van de paarden, heeft voor de straftoemeting slechts een beperkt belang. Wat gesanctioneerd wordt, is het uitvoeren van vergunningsplichtige handelingen zonder vergunning, het handelen zonder naleving van het regelgevend kader; los van de maatschappelijk meer- of minwaarde van de handelingen op zich.

w.

Niettemin stelt de rechtbank wel vast dat de vraag betreffende de vergunningsplicht in deze in belangrijke mate een principiële kwestie is, die geen strenge bestraffing vereist. Een effectieve correctionele veroordeling is noodzakelijk, maar als bestraffing volstaat een geldboete met uitstel van tenuitvoerlegging, mede gelet op het blanco strafrechtelijk verleden van

herstel

x.

De GSI vordert met betrekking tot perceel 198 het herstel in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald:

- het verwijderen van alle onvergunde verharding, inclusief de rubberen matten en eventuele andere afvalstoffen;
- het opvullen van eventueel gecreëerde putten met zuivere grond;
- het opnieuw inzaaien van het perceel als grasland;

De GSI vorderde tevens een dwangsom van 125 euro per dag vertraging, na het verstrijken van een uitvoeringstermijn van zes maanden.

y.

vroegen een bemiddeling bij de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering met betrekking tot de herstelmaatregel. De GSI staat hier niet voor open, wat met zich brengt dat de meerwaarde van een dergelijke bemiddeling beperkt is. Rekening houdende met het tijdsverloop sinds de vaststellingen en het opstellen van de herstellvordering, acht de rechtbank het voor een goede rechtsbedeling noodzakelijk de herstellvordering ten gronde te behandelen.

z.

Bij de behandeling ten gronde preciseerde de GSI, op een uitdrukkelijke vraag van de rechtbank, dat de herstellvordering louter gebaseerd is op de feiten die het voorwerp van de strafvordering uitmaken.

Evenwel blijkt dat zowel de GSI als de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering in het advies van 3 juli 2025 niet enkel verwijzen naar de aanpassing van de toplaag van de bodem, maar dat zij ook de inname van gronden bestemd tot agrarisch gebied voor recreatieve manegeactiviteiten viseren en bekritisieren. Een vermeend zonevreemd gebruik van het perceel maakt echter niet het voorwerp uit van de huidige procedure en wordt niet rechtsgeldig aangetoond, zodat de rechtbank daar abstractie van maakt.

aa.

De concrete gevolgen van de bewezen misdrijven betreffen de aanwezigheid van niet-natuurlijke stoffen in de toplaag van de bodem en, functioneel, een betere waterinfiltratie en een grotere bruikbaarheid van perceel om paarden te houden, waarbij wordt aangestipt dat ook reeds voor de bewezen feiten structureel paarden werden gehouden op het terrein.

In deze omstandigheden stelt de rechtbank vast dat de concrete gevolgen kennelijk verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening. De gecreëerde situatie is niet visueel storend, wijzigt de functionele inpasbaarheid van het terrein niet en heeft geen mobiliteitsimpact of weerslag op het ruimtegebruik.

Krachtens artikel 6.3.1, § 1 VCRO is een meerwaarde bijgevolg de gepaste herstelmaatregel.

bb.

De meerwaarde wordt bepaald op basis van hoofdstuk 8 van het Handhavingsbesluit Ruimtelijke ordening van 9 februari 2018.

Perceel is gelegen in agrarisch gebied en heeft een oppervlakte van 1 hectare, 13 are en 26 centiare, aldus 11.326 vierkante meter. Rekening houdend met het economisch voordeel door de mogelijkheid om het perceel als gevolg van de feiten meer intensief te gebruiken voor paardenpaddocks, wordt een bedrag van 7,5 euro per vierkante meter (na indexatie) gehanteerd. Dit bedrag ligt binnen de vork van de reguliere en de maximale vergoeding voor een reliëfwijziging in agrarisch gebied en merklijk lager dan de bedragen voorzien voor een grondverharding in agrarisch gebied.

De te betalen meerwaarde bedraagt bijgevolg 84.945 euro.

cc.

Aan de veroordeling tot betaling van een meerwaarde kan geen dwangsom worden gekoppeld, zodat deze bijkomende vordering wordt afgewezen. Evenmin is het verlenen van de machtiging voorzien in

artikel 6.3.4 VCRO aan de orde.

op burgerlijk gebied

dd.

vragen GSI te veroordelen tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

GSI is in deze niet de in het ongelijk gestelde partij en zelfs indien dat het geval zou zijn, is er geen rechtsgrond om de herstellende overheid tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding te veroordelen.

De vordering van wordt afgewezen.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 6, 7, 38, 39, 40, 41, 65, 66 strafwetboek;

art. 4 V.T.Sv;

art. 185 Sv;

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van
inspecteur van

Gemeentelijke stedenbouwkundig

Op strafgebied

Ten aanzien van, eerste beklaagde

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **4000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van **3 jaar**.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR;
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 383,72 = 191,86$ EUR.

Ten aanzien van , tweede beklaagde

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **4000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR;
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 383,72 = 191,86$ EUR.

Herstel

Verklaart de vordering tot herstel van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van met betrekking tot het perceel aan , kadastraal gekend als ontvankelijk en deels gegrond:

- veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot betaling van een meerwaarde, begroot op 84.945 euro.

Op burgerlijk gebied

Wijst de vordering van om de herstellvorderende overheid te veroordelen tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding af.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 2 maart 2026 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting, met bijstand van griffier .